Lieta Nr. A420142020
Lietas arhīva Nr. AA43-0067-22/3
ECLI:LV:ADAT:2022:0113.A420142020.7.S

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2022. gada 13. janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Sandra Gintere,
tiesneses Laura Konošonoka un Linda Vīnkalna

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, piešķirot izdienas pensiju, izdošanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2021. gada 4. februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/ vērsās Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā (turpmāk – VSAA) ar 2019. gada 7. augusta iesniegumu par izdienas pensijas piešķiršanu no 2019. gada 20. marta kā jūras, upju un zivju rūpniecības flotes darbiniekam. Ar VSAA Starptautisko pakalpojumu nodaļas 2019. gada 6. decembra lēmumu Nr.19/2323758 atteikts pieteicējam piešķirt izdienas pensiju, jo nav nepieciešamā apdrošināšanas stāža un speciālā apdrošināšanas stāža.

[2] Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, VSAA direktors ar 2020. gada 17. janvāra lēmumu Nr.20/189568 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu, cita starp pamatojot šādi.

Saskaņā ar Nolikuma par izdienas pensijām, kas apstiprināts ar Latvijas Republikas Ministru Padomes 1992. gada 26. marta lēmumu Nr.104 (turpmāk – Nolikums par izdienas pensijām) 2.3.1. punktu un likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 12. punktu tiesības uz izdienas pensiju ir jūrniekam (vīrietim) no 55 gadu vecuma, ja viņa kopējais apdrošināšanas stāžs nav mazāks par 25 gadiem un vismaz 9 gadi 4 mēneši un 15 dienas no tiem līdz 1998. gada 31. decembrim nostrādāti Nolikuma par izdienas pensijām 2.3.1. punktā minētajās profesijās.

Pieteicējs ir sasniedzis izdienas pensijas piešķiršanai nepieciešamo vecumu. Pieteicēja kopējais apdrošināšanas stāža ilgums ir 17 gadi 5 mēneši un 11 dienas, to veido: 1) darba periodi saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" 9. panta pirmo daļu un otrās daļas 1. punkta „a" apakšpunktu, pārejas noteikumu 1. un 2. punktu, Ministru kabineta 2002. gada 23. aprīļa noteikumu Nr.165 „Apdrošināšanas periodu pierādīšanas, aprēķināšanas un uzskaites kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.165) 28. punktu; 2) bezdarbnieka periods saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" 9. panta otrās daļas 4. punktu; 3) mācību laiks saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1. punkta 4. apakšpunktu un Noteikumu Nr.165 32. punktu.

Latvijas apdrošināšanas stāžu neveido darba periodi, kuri nostrādāti uz kuģiem, kas kuģoja ar ārzemju karogiem. Strādājot uz ārzemju kuģiem, pieteicējs nebija reģistrēts Latvijā kā darba ņēmējs un par viņu netika veiktas un nebija jāveic apdrošināšanas iemaksas. Savukārt Eiropas Savienības dalībvalstī (tostarp Kiprā un Lielbritānijā) nostrādātos periodus var ņemt vērā, nosakot kopējo apdrošināšanas stāžu, pamatojoties uz kompetentās institūcijas apstiprinājumu. VSAA nav saņēmusi no Kipras un Lielbritānijas kompetentās institūcijas apdrošināšanas periodu apstiprinājumu, tomēr pieteicēja iesnieguma izskatīšanu atlikt nav nepieciešams, jo pieteicējam nav speciālā apdrošināšanas stāža.

Pieteicēja speciālā apdrošināšanas stāža ilgums ir 6 gadi 7 mēneši un 29 dienas. Apdrošināšanas stāžu veido atsevišķi periodi, kuros pieteicējs strādājis par jūrnieku uz jūras kuģiem. Speciālajā apdrošināšanas stāžā saskaņā ar Noteikumu Nr.165 7. punktu nevar ieskaitīt laika periodus, par kuriem no dokumentiem nav iegūstama informācija par to, uz kāda veida kuģiem pieteicējs strādāja. VSAA nepieprasīja papildus informāciju, jo arī pēc šo periodu ieskaitīšanas pieteicējam nebūtu nepieciešamā apdrošināšanas stāža. Speciālo apdrošināšanas stāžu neveido arī darba periods /Nosaukums A/, jo, ievērojot Ministru kabineta 2006. gada 7. februāra noteikumu Nr.102 „Noteikumi par ločiem" (turpmāk – Noteikumi Nr.102) 32.1. apakšpunktā noteikto, pieteicējs nebija jūras kuģu komandas loceklis.

[3] Pieteicējs iesniedza pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, piešķirot izdienas pensiju, izdošanu. Pieteikums pamatots šādi.

VSAA nepamatoti nav ieguvusi un izvērtējusi papildu informāciju, kas apstiprina pieteicēja apdrošināšanas stāžu, kā arī nav noskaidrojusi arī pieteicēja viedokli. Nepamatoti nav ņemts vērā 23 gadus darba stāžs. Darba laika uzskaites dokumenti apstiprina, ka darba stāžs un darba stāžs jūrnieka profesijā atbilst Nolikuma par izdienas pensijām prasībām, lai pieteicējam piešķirtu izdienas pensiju. Pieteicēja darbs visu laiku ir bijis jūrnieka profesijā. Apdrošināšanas stāžā cita starp nepamatoti nav ņemts vērā darba periods no 1992. līdz 1995. gadam, jo par darba attiecībām šajā laika periodā ir ieraksts darba grāmatiņā.

Pieteicējs nepiekrīt iestādes viedoklim, ka nebija jāpieprasa papildu informācija par apdrošināšanas stāžu, jo Eiropas Savienības dalībvalstī nostrādātie periodi būtu jāņem vērā, nosakot kopējo apdrošināšanas stāžu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2021. gada 4. februāra spriedumu pieteicēja pieteikums noraidīts, motivējot šādi.

[4.1] Lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējam ir tiesības uz izdienas pensiju, kas ir pensija, ko piešķir personām, kuras strādā atsevišķās profesijās, kurās darbs ir saistīts ar sociālo bīstamību vai pēc noteikta laika nostrādāšanas ar profesionālo iemaņu zudumu. Izdienas pensijas mērķis ir, atbrīvojot personas no nepieciešamības turpināt minētos darbus, kompensēt iespējami lielākā apmērā personas zaudētos darba ienākumus sakarā ar konkrētās nodarbinātības izbeigšanu (*Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2006. gada 9. jūnija sprieduma Nr.SKA-249/2006 9.2.3. apakšpunkts*).

Lietā jāpārbauda, vai VSAA apdrošināšanas stāžā ir ieskaitījusi visus pieteicēja darba periodus.

[4.2] Likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 12. punkts paredz pārtraukt ar 1999. gada 1. janvāri apdrošināšanas stāža noteikšanu, kas dod tiesības uz izdienas pensiju saskaņā ar Nolikumu par izdienas pensijām.

Tiesa konstatēja, ka pieteicēja speciālajā stāžā pamatoti nav ieskaitīti darba periodi pēc 2000. gada, kuri nostrādāti uz kuģiem, kas kuģoja ar ārzemju karogiem, un Eiropas Savienības dalībvalstī (tajā skaitā Kiprā un Lielbritānijā) nostrādātie periodi.

[4.3] Tā kā VSAA rīcībā nav ziņu par pieteicēja uzkrāto apdrošināšanas stāžu Norvēģijā (*acīmredzot domāta Lielbritānija*) un Kiprā, tad VSAA nebija tiesiska pamata pieteicēja kopējā apdrošināšanas stāžā ieskaitīt laika periodu no 1999. gada 26. februāra līdz 2007. gada 15. martam, ko pieteicējs strādājis uz Kipras un Norvēģijas (*acīmredzot domāts Lielbritānijas*) kuģiem.

[4.4] Lietā nav strīda par pieteikuma papildinājumā norādīto laika periodu no 1984. gada 20. jūnija līdz 29. augustam, kad pieteicējs atradās ražošanas praksē peldošajā sastāvā par matrozi uz kuģa TR /Nosaukums B/ un par ko pieteicējam ir aprēķināta darba alga par pilnu darba dienu. Saņemot ziņas, VSAA to ir ieskaitījusi pieteicēja speciālajā stāžā.

[4.5] Pieteicējs norādīja, ka laika periodā no 1986. gada 7. jūlija līdz 1987. gada 10. janvārim strādāja par matrozi uz zvejas kuģa, bet no 1990. gada 18. septembra līdz 1991. gada 15. augustam – par otro kapteiņa palīgu uz sauskravas kuģa. No ierakstiem darba grāmatiņā tiesa secināja, ka nav norādīti kuģu, uz kuriem strādāja pieteicējs, veidi. Tā kā saskaņā ar Nolikuma par izdienas pensijām 2.3.1. apakšpunkta pirmo daļu periodu ieskaitīšana speciālajā stāžā ir atkarīga no kuģa veida, uz kura tika veikti darba pienākumi, tiesa atzina, ka minētie darba periodi nav ieskaitāmi pieteicēja speciālajā stāžā.

[4.6] Laika perioda no 1996. gada 29. aprīļa līdz 1998. gada 31. decembrim izvērtēšanā VSAA piemēroja tiesību aktu, kas bija spēkā brīdī, kad pieteicējs ar iesniegumu vērsās VSAA, proti, Noteikumus Nr.102. Pieteicējs uzskata, ka ir jāpiemēro Ministru kabineta 1994. gada 16. augusta noteikumi Nr.168 „Latvijas Jūrniecības noteikumi (Jūras kodekss)" (turpmāk – Jūras kodekss), kas bija spēkā minētajā periodā. Loča pienākumus pieteicējs pildīja Latvijas Republikas teritorijā, līdz ar to uz strīdus laika periodu ir attiecināma Jūras kodeksa 79. punkta trešā daļa.

Tiesa atsaucās uz Senāta judikatūrā atzīto, ka pastāv atsevišķas lietu kategorijas, kurās, lemjot par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiek pārbaudīts tas, vai laikā, kad persona iestādē lūdza attiecīgā akta izdošanu, tiesību normas paredzēja personas prasītā labuma piešķiršanu. Viens no šādiem izņēmumiem attiecas uz sociālajās tiesībās noteiktā labuma gūšanu. Sociālo tiesību jomā tiesiskās situācijas maiņa (tiesību normas grozīšana vai izslēgšana) neietekmē tiesības, kuras personai bija brīdī, kad viņa ar iesniegumu par šā labuma saņemšanu vērsās iestādē (*Senāta 2007. gada 8. novembra sprieduma Nr.SKA-430/2007 21. punkts, 2007. gada 8. novembra sprieduma Nr.SKA-431/2007 14. punkts, 2009. gada 6. novembra sprieduma Nr.SKA-334/2009 11. punkts*).

Noteikumu Nr.102 32.1. apakšpunkts paredz, ka, pildot loča amata instrukcijā noteiktos pienākumus, locis sniedz loča pakalpojumus, kuģiem ieejot ostā, izejot no ostas, pārtauvojoties ostā, noenkurojoties, paceļot enkuru, kuģu pietauvošanās un attauvošanās laikā pie piestātnēm, reida mucām un citiem objektiem. Savukārt Jūrlietu pārvaldes un jūras drošības likuma 34. panta pirmā daļa noteic, ka locis ir attiecīgās ostas pārvaldes darbinieks, kas saņēmis attiecīgu profesionālās kvalifikācijas sertifikātu. Locis veic kuģa kapteiņa padomdevēja funkcijas kuģa manevros, kuģim ienākot ostā, izejot no tās vai pārvietojoties tajā. Par drošu kuģa navigāciju loča darbības laikā uz kuģa atbild kuģa kapteinis.

No Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. februāra Regulas (ES) Nr.2017/352, ar ko izveido ostas pakalpojumu sniegšanas sistēmu un kopīgos noteikumus par ostu finanšu pārredzamību 2. panta 8. punkta izriet, ka loča pakalpojums ir ūdens transportlīdzekļa pavadoņa pakalpojums, ko veic locis vai loču stacija nolūkā nodrošināt ūdens transportlīdzekļa drošu ienākšanu ostā vai iziešanu no tās pa ūdens pievadceļu vai drošu navigāciju ostā. Šajā normā ietvertais loča amata apraksts atbilst Latvijas tiesību aktos noteiktajam aprakstam.

Pieteicējs paskaidroja, ka sākotnēji locis atrodas ostā, taču, izmantojot peldlīdzekli, viņš nonāk līdz kuģim, uz kura klāja veic savus tiešos darba pienākumus, piemēram, nodrošina kuģa ieeju vai izeju no ostas. Tiesa secināja, ka locis pilda

ūdens transportlīdzekļa pavadoņa funkciju, atrodoties ostā.

Atbilstoši Nolikuma par izdienas pensijām 2.3.1. apakšpunkta pirmajai daļai tiesības uz izdienas pensiju nav tiem jūrniekiem, kuri pastāvīgi strādāja ostas akvatorijā, kā arī uz palīgdienesta, izbraukuma, piepilsētas un pilsētas satiksmes kuģiem. Tiesības uz izdienas pensiju jūrniekiem likumdevējs ir saistījis ar noteiktu darba pienākumu izpildes veidu, tas ir, pastāvīgu atrašanos uz kuģa klāja atklātos ūdeņos. Neizpildoties šim kritērijam, jūrniekam nav tiesību uz izdienas pensiju.

Ņemot vērā, ka pieteicējs laika periodā no 1996. gada 29. aprīļa līdz 1998. gada 31. decembrim strādāja loča amatā ostas akvatorijā, šis laika periods nav ieskaitāms pieteicēja speciālajā stāžā.

[4.7] Tiesa secināja, ka konkrētajos tiesiskajos un faktiskajos apstākļos nepastāv priekšnoteikumi pieteicējam labvēlīga administratīvā akta, ar kuru viņam tiktu piešķirta izdienas pensija, izdošanai.

[5] Pieteicējs par Administratīvās rajona tiesas 2021. gada 4. februāra spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, pamatojot šādi.

[5.1] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 150. pantam administratīvajā procesā pierādīšanas pienākums ir iestādei, ja pierādījumi nav pietiekami – tiesai, savukārt pieteicējam pierādījumu vākšanā jāpiedalās atbilstoši savām spējām. Pieteicējs iesniedzis viņa rīcībā esošos pierādījumus, taču tiesa tos nav vērtējusi. Pierādījumi par darba devēja veiktajām sociālajām iemaksām pieteicēja rīcībā nav un nevar būt, šādus pierādījumus bija jānodrošina VSAA, ko tā nav izdarījusi. Apstāklis, ka iestādes rīcībā attiecīgu ziņu nav, nevar būt par pamatu secinājumam, ka darba stāžs nav pierādīts. Pieteicējs lielāko daļu no darba stāža strādāja uz ārvalstu kuģiem, saņēma oficiālu algu un tiesiski paļāvās, ka nodokļi tiek samaksāti.

[5.2] Laika periodos no 1986. gada 7. jūlija līdz 1987. gada 10. janvārim un no 1990. gada 18. septembra līdz 1991. gada 15. augustam spēkā bija LPSR Darba likumu kodekss, kas neparedzēja darba grāmatiņā veikt ierakstu par to, uz kāda kuģa tiek veikts darbs. Pieteicējam nav saprotams, kādēļ tiesa nav ņēmusi vērā paskaidroto, ka viņš strādāja attiecīgi par matrozi uz zvejas kuģa un par otro kapteiņa palīgu uz sauskravas kuģa. Lietā nav pierādījumu, kas dotu pamatu apšaubīt šo paskaidrojumu.

[5.3] Noteikumu Nr.102 normas nav attiecināmas uz sociālo tiesību jomu, tās nosaka konkrētas profesijas statusu. Atbilstoši tiesiskās paļāvības principam tiesiskajās attiecībās ir piemērojama tā materiālo tiesību norma, kas attiecīgajā brīdī ir spēkā. Normatīvajam aktam vai tā daļai var būt atpakaļejošs spēks, ja tas īpaši paredzēts likumā.

[6] VSAA rakstveida paskaidrojumā norādīja, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, ievērojot iepriekš sniegtos paskaidrojumus. Papildus paskaidrots, ka piemērojami iesnieguma iesniegšanas un lēmuma pieņemšanas brīdī spēkā esošie Noteikumi Nr.102. Apstāklim, ka noteikumi nav pieņemti sociālo tiesību jomā, nav izšķirošas nozīmes.

VSAA pieprasīja ziņas no Kipras un Lielbritānijas, taču nesagaidīja tās tādēļ, ka informācijas, kas būtu ņemama vērā kopējā apdrošināšanas stāža noteikšanā, saņemšana nav būtiska, jo pieteicējam nav nepieciešamā speciālā apdrošināšanas stāža izdienas pensijas piešķiršanai.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[8] Likuma „Par valsts pensijām” (*šeit un turpmāk normas redakcijā, kas bija spēkā izdienas pensijas pieprasīšanas u n Lēmuma pieņemšanas laikā, ja nav norādīts citādi*) 3. panta pirmā daļa noteic, ka tiesības uz valsts sociālās apdrošināšanas pensiju (turpmāk – valsts pensija) saskaņā ar šā likuma nosacījumiem ir Latvijas teritorijā dzīvojošām personām, kas bijušas pakļautas valsts obligātajai pensiju apdrošināšanai.

2019. gada 7. augustā pieteicējs vērsās ar iesniegumu VSAA par izdienas pensijas piešķiršanu no 2019. gada 20. marta.

Izskatāmajā lietā pastāv strīds par pieteicēja tiesībām uz izdienas pensiju saskaņā ar Nolikuma par izdienas pensijām 2.3.1. apakšpunktu, kas paredz, ka tiesības uz izdienas pensiju ir jūras, upju un zivju rūpniecības flotes (izņemot kuģus, kuri pastāvīgi strādā ostas akvatorijā, kā arī palīgdienesta, izbraukuma, piepilsētas un pilsētas satiksmes kuģus) jūrniekiem. Pensijas tiek piešķirtas vīriešiem no 55 gadu vecuma, ja viņu kopējais darba stāžs nav mazāks par 25 gadiem un vismaz 12 gadi un 6 mēneši no tiem nostrādāti minētajā profesijā. Minētā nolikuma 1.5. apakšpunkts paredz, ka, nosakot pensijas apmēru, ir ņemams vērā apdrošināšanas stāžs, kas noteikts saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām” 9. pantu un pārejas noteikumu 1. un 2. punktu.

[9] Kopējais apdrošināšanas stāžs valsts pensijai, tostarp izdienas pensijai, Latvijā tiek noteikts, ņemot vērā likuma „Par valsts pensijām” normas, proti:

1) līdz 1990. gada 31. decembrim Latvijas pilsoņiem Latvijas teritorijā un bijušās PSRS teritorijā uzkrātie darba un tam pielīdzinātie periodi, kā arī šā punkta 1., 2., 2.[1] un 10. apakšpunktā minētais ārpus Latvijas uzkrātais periods ir pielīdzināts apdrošināšanas stāžam (pārejas noteikumu 1. punkts);

2) no 1991. gada 1. janvāra līdz 1995. gada 31. decembrim apdrošināšanas stāžu veido darbs un tam pielīdzinātie periodi, kuri norādīti šā punkta 1., 2. un 3. apakšpunktā un kuros bija jāveic, bet attiecībā uz pašnodarbinātām personām ir veiktas apdrošināšanas iemaksas, un šā punkta 4., 5., 6. un 7. apakšpunktā norādītie darbam pielīdzinātie periodi, kuros ir veiktas sociālās apdrošināšanas iemaksas (pārejas noteikumu 2. punkts);

3) no 1996. gada 1. janvāra apdrošināšanas stāžu veido apdrošināšanas iemaksu periodi, kuru laikā persona bijusi obligāti sociāli apdrošināmā persona kā darba ņēmējs, par kuru veiktas vai bija jāveic apdrošināšanas iemaksas (9. panta otrās daļas 1. punkta a) apakšpunkts).

Atbilstoši Nolikuma par izdienas pensijām 1.3. apakšpunktam izdienas pensijas tiek piešķirtas likuma „Par valsts pensijām" 12. panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, piemērojot pārejas noteikumu 13. punktu. Saskaņā ar likuma pārejas noteikumu 12. punktu speciālais stāžs nosakāms par atbilstošiem darba periodiem līdz 1999. gada 1. janvārim.

Lai pieteicējs iegūtu tiesības uz izdienas pensiju kā jūrnieks, atbilstoši spēkā esošajām tiesību normām ir jāizpildās trim obligātajiem kritērijiem:

1) 55 gadu vecums;

2) kopējais apdrošināšanas stāžs vismaz 25 gadi;

3) vismaz 9 gadi 4 mēneši un 15 dienas no kopēja apdrošināšanas stāža līdz 1999. gada 1. janvārim nostrādāti Nolikuma par izdienas pensijām 2.3.1. apakšpunktā minētajās profesijās (speciālais stāžs).

Ja kaut viens no minētajiem kritērijiem neizpildās, pieteicējam nav tiesību uz izdienas pensiju.

Iestāde konstatēja, ka pieteicēja gadījumā neizpildās divi no minētajiem kritērijiem – kopējais apdrošināšanas stāžs un speciālais stāžs. Pieteicējs nepiekrīt šim secinājumam un uzskata, ka VSAA nepamatoti kopējā apdrošināšanas stāžā nav ieskaitījusi visus darba periodus, par kuriem iesniegti dokumenti, un speciālajā stāžā nepamatoti nav iekļāvusi darba periodus no 1986. gada 7. jūlija līdz 1987. gada 10. janvārim, no 1990. gada 18. septembra līdz 1991. gada 15. augustam un no 1996. gada 29. aprīļa līdz 1998. gada 31. decembrim.

Līdz ar to lietā pārbaudāms, vai ir pareizs iestādes veiktais pieteicēja kopējā apdrošināšanas stāža un speciālā stāža aprēķins.

[10] VSAA pieteicēja kopējā apdrošināšanas stāžā ieskaitīja:

1) mācību laiku no 1982. gada 1. septembra līdz 1986. gada 6. jūlijam un no 1987. gada 12. janvāra līdz 1988. gada 6. februārim;

2) darba periodus: no 1986. gada 7. jūlija līdz 1987. gada 11. janvārim, no 1988. gada 6. aprīļa līdz 1992. gada 15. janvārim, no 1992. gada 29. janvāra līdz 1995. gada 24. novembrim, no 1996. gada 1. janvāra līdz 31. janvārim un 1996. gada 1. aprīļa līdz 1999. gada 31. augustam;

3) bezdarbnieka periodu no 1999. gada 1. novembra līdz 2000. gada 31. augustam.

Saskaņā ar VSAA rīcībā esošo informāciju par apdrošinātās personas iemaksām (*lietas 34. lapa*) pieteicējs kopš 2000. gada 8. augusta nav bijis obligāti sociāli apdrošināmā persona Latvijā un par viņu attiecīgi nav veiktas obligātās iemaksas.

Tādējādi VSAA pieteicēja kopējo apdrošināšanas stāžu noteica 17 gadi 5 mēneši un 11 dienas.

Apstrīdēšanas iesniegumā iestādei un pieteikumā tiesai pieteicējs tabulas veidā ir sniedzis informāciju par saviem darba periodiem un norādījis, ka VSAA kopējā apdrošināšanas stāža aprēķinā nepamatoti nav ņemti vērā aptuveni 23 darba gadi. Apgabaltiesa konstatē, ka ne iestādei, ne arī tiesai pieteicējs nav norādījis, ar kuru personu (komersantu) ārvalstī bija noslēdzis darba līgumus vai cita veida līgumus par nodarbinātību tabulā norādītajos periodos. Pieteicējs norādījis, ka par viņu tika veikti nodokļu maksājumi, taču nav norādījis, kurā valstī un kas veica nodokļu maksājumus.

Kā darbu apliecinošus dokumentus pieteicējs ir uzrādījis darba grāmatiņu, kolhoznieka darba grāmatiņu un divas jūrnieku grāmatiņas, Personāla dokumentu valsts arhīva izziņu, uzrādīts arī diploms un atestāts par izglītību. Administratīvajā rajona tiesā papildus saņemta VAS /Nosaukums A/ informācija par pieteicējam izsniegtajiem kompetences sertifikātiem un komersantiem, kas snieguši darbiekārtošanas pakalpojumus.

Izvērtējot lietas dalībnieku norādīto kopsakarā ar lietas materiāliem, apgabaltiesa norāda turpmāko.

[11] Apgabaltiesa nekonstatē kļūdas un nepareizības pieteicēja kopējā apdrošināšanas stāža noteikšanā periodā līdz 1995. gada 31. decembrim, arī pieteicējs apelācijas sūdzībā un papildu paskaidrojumos apgabaltiesai uz tām nav norādījis. VSAA konstatētie darba un tam pielīdzinātie periodi atbilst ziņām, kas iekļautas dokumentos par iegūto izglītību, pieteicēja darba grāmatiņās un arhīva izziņā.

Nav konstatējamas kļūdas un nepareizības kopējā apdrošināšanas stāža noteikšanā periodā no 1991. gada 1. janvāra līdz 1995. gada 31. decembrim, jo stāžā iekļautie periodi atbilst ziņām pieteicēja darba grāmatiņās un arhīva izziņā. Pieteicējs apelācijas sūdzībā nav norādījis uz kļūdām stāža noteikšanā minētajā periodā.

Apgabaltiesa norāda, ka kopš 1996. gada 1. janvāra Latvijā pastāv uz sociālās apdrošināšanas iemaksām balstīta pensiju sistēma. Pieteicēja kā sociāli apdrošinātās personas Latvijā iemaksu periodi no 1996. gada 1. janvāra reģistrēti VSAA uzturētajā sociālās apdrošināšanas iemaksu sistēmā (SAIS). Viņa apdrošināšanas stāžu veido iemaksu periodi (mēneši) no 1996. gada janvāra līdz 2000. gada augustam. Kopš 2000. gada 8. augusta pieteicējs nav bijis obligāti sociāli apdrošināmā persona Latvijā un par viņu nav reģistrētas iemaksas, līdz ar to atbilstoši likuma „Par valsts pensijām" 9. panta otrās daļas 1. punkta a) apakšpunktam no 2000. gada septembra pieteicējam Latvijā nav iemaksu periodu, kas veidotu kopējo apdrošināšanas stāžu. Pieteicējs nav apstrīdējis apstākli, ka kopš 1999. gada augusta, kad tika pārtrauktas darba attiecības ar AS /Nosaukums A/, viņš Latvijā nav strādājis.

Pieteicēja ieskatā kopējo apdrošināšanas stāžu Latvijā veido darba periodi ārpus Latvijas kopš 2000. gada. Apgabaltiesa minētajam pieteicēja apgalvojumam nepiekrīt turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[12] Likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.^{2}1.apakšpunkts paredz, ka, nosakot tiesības uz valsts pensijas piešķiršanu un pārrēķinu, saskaņā ar šo likumu neņem vērā apdrošināšanas periodus, ja tie ņemti vērā, piešķirot citas valsts pensiju, ja Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr.883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (turpmāk – regula Nr.883/2004) vai Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos nav noteikts citādi.

Līdz ar to, nosakot tiesības uz Latvijas valsts pensiju, ir svarīgi konstatēt, kurā valstī un cik ilga ir bijusi konkrētas personas nodarbinātība, secīgi – vai ir piemērojamas Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr.1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (turpmāk – regula Nr.1408/71), regulas Nr.883/2004 vai starptautisko līgumu normas.

Apgabaltiesa vienlaikus norāda, ka sociālo jautājumu koordinēšana saskaņā regulu Nr.1408/71, kuras 14.b pants paredz īpašus noteikumus, ko piemēro jūrniekiem, tiek veikta tikai no brīža, kad Latvija iestājās Eiropas Savienībā. Savukārt attiecībā uz starptautisko līgumu normu piemērošanu Satversmes tiesa jau 2001. gada 26. jūnija spriedumā lietā Nr.2001-02-0106 atzina, cik svarīgi ir starptautiskie līgumi, kuri noslēdzami, ievērojot taisnīguma, samērīguma un citus tiesību principus. Latvijas valstij nav jāuzņemas citas valsts saistības nodrošināt personas ar vecuma pensiju par citas valsts teritorijā nostrādāto laiku. Latvijas valsts nevar jaunajā pensiju shēmā iesaistītajiem nodokļu maksātājiem uzlikt pienākumu atrisināt starpvalstu līgumos risināmus jautājumus, līdz ar to tā ir ar konkrētām valstīm slēdzamu starptautisku līgumu, nevis valsts likuma kompetence (*sk. secinājumu daļas 4. punktu*).

[13] Pieteikumā pausts viedoklis, ka pieteicēja darba periodi, kuri bija nostrādāti uz kuģiem, kas kuģoja ar ārzemju karogiem, bet Eiropas Savienības dalībvalstī (tajā skaitā Kiprā un Lielbritānijā), ir jāņem vērā tiesību noteikšanai uz izdienas pensiju, nosakot kopējo apdrošināšanas stāžu, bet VSAA nepamatoti nav pieprasījusi papildu informāciju no šīm valstīm.

Atbilstoši regulas Nr.883/2004 6. pantam tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti nosaka, ka tiesību uz pabalstu iegūšana ir atkarīga no apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai pastāvīgās dzīvesvietas periodu izpildes, atbilstoši nepieciešamībai ņem vērā apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai pastāvīgās dzīvesvietas periodus, kas izpildīti saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem tā, it kā tie būtu periodi, kas izpildīti saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro.

Minētajā regulā ietvertās definīcijas paredz, ka: „darbība nodarbinātas personas statusā" ir katra darbība vai līdzvērtīga situācija, ko par tādu uzskata tās dalībvalsts sociālās nodrošināšanas tiesību aktu piemērošanas nolūkā, kurā tiek veikta minētā darbība vai pastāv līdzvērtīgā situācija (1. panta a) apakšpunkts); „apdrošināšanas periods" ir iemaksu, nodarbinātības vai pašnodarbinātības periodi, kas par apdrošināšanas periodiem definēti vai atzīti tajos tiesību aktos, ar kuriem saskaņā tie izpildīti vai uzskatīti par izpildītiem, un visi periodi, kas tādiem pielīdzināmi, ja minētajos tiesību aktos uzskatīts, ka tie līdzvērtīgi apdrošināšanas periodiem (1. panta t) apakšpunkts).

Regulas Nr.883/2004 3. pants nosauc jomas, uz kurām attiecas šī regula, tostarp: vecuma pabalsti (1. punkta d) apakšpunkts); ja XI pielikumā nav noteikts citādi, šī regula attiecas uz vispārīgām un īpašām sociālās nodrošināšanas shēmām neatkarīgi no tā, vai tās ir balstītas uz iemaksām vai ne, un shēmām, kas saistītas ar darba devēja vai kuģa īpašnieka pienākumiem (2. punkts).

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulas (EK) Nr.987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr.883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (turpmāk – regula Nr.987/2009) 12. panta 1. punkts noteic, ka, lai piemērotu pamatregulas 6. pantu, kompetentā iestāde sazinās ar to dalībvalstu iestādēm, kuru tiesību akti arī ir attiekušies uz attiecīgo personu, lai noteiktu visus periodus, kas izpildīti saskaņā ar šo dalībvalstu tiesību aktiem.

Tādējādi Eiropas Savienības dalībvalsts tiesību noteikšanai uz pabalstiem (tostarp valsts pensijām), ja tiesību uz pabalstu iegūšana ir atkarīga no apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai pastāvīgās dzīvesvietas periodu izpildes, ņem vērā citas dalībvalsts periodus, kas izpildīti saskaņā ar šīs citas dalībvalsts tiesību aktiem. Secīgi, lai Latvija tiesību noteikšanai uz valsts sociālās apdrošināšanas pakalpojumu – valsts pensiju personai varētu ņemt vērā citā Eiropas Savienības dalībvalstī apdrošināšanas vai nodarbinātības periodu, šim periodam ir jābūt attiecīgajā dalībvalstī apstiprinātam periodam.

Apgabaltiesa konstatē, ka VSAA ir pieprasījusi informāciju par pieteicēju Kipras un Lielbritānijas kompetentajām iestādēm, taču pat pēc atkārtota pieprasījuma nosūtīšanas līdz lietas izskatīšanas pabeigšanai apgabaltiesā nav saņemtas ziņas, kas apstiprinātu pieteicēja nodarbinātības vai apdrošināšanas periodus minētajās valstīs.

Ziņas par pieteicēja nodarbinātību konkrētā valstī nav iekļautas arī VAS /Nosaukums A/ 2020. gada 11. septembra vēstulē Nr.13/3/N-151e (*lietas 64.–65. lapa*). Tajā norādīts, kuri komersanti snieguši darbiekārtošanas pakalpojumus, taču nav ziņu par to, kas un kur pieteicēju faktiski nodarbināja.

Atbilstoši ierakstiem jūrnieka grāmatiņā (*lietas 90.–94. lapa*) pieteicējs kuģojis uz šādiem kuģiem:

1) no 1999. gada 15. decembra līdz 2000. gada 15. aprīlim uz MT /Nosaukums C/, reģistrēts Panamā, kā *chief officer* jeb pirmais oficieris;

2) no 2000. gada 7. līdz 9. oktobrim uz MT /Nosaukums D/, reģistrācijas osta „Limassol" jeb Limasola, Kipra, kā *chief officer*;

3) no 2000. gada 2. līdz 23. decembrim uz MT /Nosaukums E/, reģistrācijas osta „Monrovia" jeb Monrovija, Libērijas galvaspilsēta, kā *back-up master*;

4) no 2001. gada 2. februāra līdz 21. jūlijam, no 18. novembra līdz 2002. gada 3. aprīlim, no 22. jūlija līdz

18. decembrim, no 2003. gada 10. aprīļa līdz 19. septembrim uz MT /Nosaukums F/, reģistrācijas osta „Limassol" jeb Limasola, Kipra, kā *master* jeb kapteinis;

5) no 2003. gada 15. decembra līdz 22. aprīlim uz /Nosaukums G/, reģistrācijas osta „Limassol" jeb Limasola, Kipra, kā *master*;

6) no 2004. gada 30. septembra līdz 2005. gada 22. februārim, no 30. maija līdz 18. septembrim, no 27. novembra līdz 2006. gada 23. aprīlim, no 14. augusta līdz 18. decembrim uz MT/MV /Nosaukums H/, reģistrācijas osta „Valletta" jeb Valleta, Maltas galvaspilsēta, kā *master*;

7) no 2007. gada 2. februāra līdz 29. maijam un no 19. oktobra līdz 17. decembrim uz MV /Nosaukums I/, reģistrācijas osta nav norādīta, pēc oficiālā zīmoga „Valletta, Malta" jeb Maltas galvaspilsēta Valleta, kā *master*;

8) no 2007. gada 17. februāra līdz 2008. gada 16. februārim uz MV /Nosaukums J/, reģistrācijas osta nav norādīta, pēc oficiālā zīmoga Panama, kā *master*;

9) no 2008. gada 23. jūnija līdz 15. septembrim uz MT /Nosaukums K/, reģistrācijas osta „George Town" jeb Džordžtauna (*pilsēta ar šādu nosaukumu atrodas Kaimanu salās, Malaizijā, Gajānā*), kā *master*;

10) no 2008. gada 6. decembra līdz 2009. gada 10. aprīlim uz MT /Nosaukums L/, reģistrācijas osta, Honkonga, kā *master*;

11) no 2009. gada 26. augusta līdz 2010. gada 22. janvārim uz MT /Nosaukums M/, reģistrācijas osta „Limassol" jeb Limasola, Kipra, kā *master*;

12) no 2010. gada 30. marta līdz 9. jūlijam uz MT /Nosaukums N/, reģistrācijas osta „Limassol" jeb Limasola, Kipra, kā *master*;

13) no 2010. gada 4. oktobra līdz 8. novembrim uz MT /Nosaukums O/, reģistrācijas osta „Limassol" jeb Limasola, Kipra, kā *master*;

14) no 2010. gada 26. decembra līdz 2011. gada 28. februārim un no 3. jūlija līdz 22. oktobrim uz MT /Nosaukums N/, reģistrācijas osta „Limassol" jeb Limasola, Kipra, kā *master*;

15) no 2012. gada 14. februāra līdz 12. maijam uz MT /Nosaukums P/, reģistrācijas osta „Limassol" jeb Limasola, Kipra, kā *master*;

16) no 2012. gada 14. jūlija līdz 16. oktobrim uz MT /Nosaukums R/, reģistrācijas osta „Limassol" jeb Limasola, Kipra, kā *master*;

17) no 2012. gada 15. decembra līdz 2013. gada 23. februārim uz MT /Nosaukums S/, reģistrācijas osta „Majuro" (*iespējams, Madžuro, Māršala Salu galvaspilsēta*) kā *master*;

18) no 2013. gada 12. maija līdz 27. septembrim, no 2014. gada 16. janvāra līdz 24. maijam, no 7. septembra līdz 28. decembrim, no 2015. gada 1. maija līdz 28. jūlijam, no 9. decembra līdz 2016. gada 28. martam uz MT /Nosaukums M/, reģistrācijas osta „Limassol" jeb Limasola, Kipra, kā *master*;

19) no 2017. gada 7. līdz 30. aprīlim uz MT /Nosaukums T/, reģistrācijas osta „Genova" jeb Dženova, Itālija, kā *STS poac master*;

20) no 2017. gada 27. jūlija līdz 15. jūlijam uz MT /Nosaukums U/, reģistrācijas osta nav norādīta, pēc oficiālā zīmoga „Monrovia" (*Monrovija, Libērijas galvaspilsēta*), kā *STS poac master*;

21) no 2017. gada 8. oktobra līdz 12. novembrim uz MT /Nosaukums V/, reģistrācijas osta „Nassau" (*Nasava, Bahamu salu galvaspilsēta*) kā *STS poac master*;

22) no 2018. gada 1. aprīļa līdz 5. maijam uz MT /Nosaukums Z/, reģistrācijas osta, iespējams, Skaw, pēc oficiālā zīmoga *Piraeus* jeb Grieķijas pilsēta Pireja, kā *STS poac master*;

23) no 2018. gada 9. jūlija līdz 12. augustam uz MT /Nosaukums A0/, reģistrācijas valsts Māršala Salas, kā *STS poac master*;

24) no 2018. gada 26. septembra līdz 29. oktobrim uz MT /Nosaukums AA/ (pēc oficiālā zīmoga – /Nosaukums AB/), reģistrācijas valsts Panama, kā *STS poac master*.

Ievērojot iepriekš konstatēto, ka par pieteicēju kopš 1999. gada augusta VSAA nav reģistrētas ziņas par nodarbinātību Latvijā, apgabaltiesa secina, ka Latvijas komersanti, kas norādīti /Nosaukums A/ 2020. gada 11. septembra vēstulē, ir snieguši darbiekārtošanās pakalpojumus, darbojoties ārvalstu komersantu interesēs. Tā kā pieteicēja darba devēji bija ārvalstu komersanti, lai noskaidrotu pieteicēja nodarbinātības un apdrošināšanas periodus, ir nepieciešamas papildu ziņas.

Apgabaltiesa vērš pieteicēja uzmanību tam, ka saskaņā ar regulas Nr.987/2009 3. panta 2. punktu personām, uz kurām attiecas pamatregula (regula Nr.883/2004), ir pienākums pārsūtīt attiecīgajai iestādei informāciju, dokumentus vai apstiprinošus pierādījumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu viņu vai viņu ģimenes stāvokli, lai noteiktu vai uzturētu viņu tiesības un pienākumus un lai noteiktu piemērojamos tiesību aktus un viņu pienākumus saskaņā ar tiem. No lietas materiāliem neizriet, ka pieteicējs būtu iesniedzis papildu informāciju, kas VSAA un tiesai sniegtu ziņas par viņa nodarbinātību pie ārvalstu komersantiem (darba devējiem) kopš 2000. gada. Šāda informācija ir zināma tikai pašam pieteicējam, arī dokumentiem, kas apliecina nodarbinātības faktu, ir jābūt pieteicēja rīcībā. Līdz ar to pieteicējs nepamatoti uzskata, ka iestādei vai tiesai atbilstoši objektīvās izmeklēšanas principam ir pienākums vākt papildu pierādījumus par pieteicēja nodarbinātību ārvalstīs.

[14] Tā kā nav konstatējami jauni papildu apdrošināšanas periodi, kas būtu iekļaujami pieteicēja kopējā apdrošināšanas stāžā, apgabaltiesa secina, ka pieteicējam nav pietiekami ilgs kopējais apdrošināšanas stāžs, lai rastos tiesības uz izdienas pensiju saskaņā ar Nolikuma par izdienas pensijām 2.3.1. apakšpunktu. Līdz ar to nav izpildījies viens no kritērijiem, kas ir

obligāts izdienas pensijas piešķiršanai. Tas ir patstāvīgs pamats pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu noraidīšanai.

[15] Ievērojot Lēmums pamatojumā norādīto apstākli, ka pieteicējam nav nepieciešamais speciālais stāžs, un pieteicēja iebildumus, ka speciālajā stāžā nepamatoti nav ieskaitīti konkrēti darba periodi līdz 1999. gada 1. janvārim, apgabaltiesa pārbauda arī speciālā stāža noteikšanas pareizību.

VSAA pieteicēja speciālajā stāžā ieskaitīja periodus, kad pieteicējs strādāja par jūrnieku uz jūras kuģiem: no 1988. gada 3. maija līdz 1990. gada 17. septembrim, no 1991. gada 26. augusta līdz 1992. gada 15. janvārim, no 1992. gada 31. janvāra līdz 1995. gada 24. novembrim un no 1996. gada 1. janvāra līdz 31. janvārim. VSAA pieteicēja speciālo stāžu noteica 6 gadi 7 mēneši un 29 dienas. Pirmās instances tiesa konstatēja un paskaidrojumos par apelācijas sūdzību VSAA apstiprināja, ka laika periods no 1984. gada 20. jūnija līdz 29. augustam ir ieskaitīts pieteicēja speciālajā stāžā, jo ir iesniegts šo stāžu apliecinošs dokuments – Valsts arhīva 2020. gada 27. novembra izziņa Nr.PDVA-6.2.2./14928. Līdz ar to pieteicēja speciālais stāžs ir noteikts 6 gadi 10 mēneši un 8 dienas, kas nav pietiekams izdienas pensijas piešķiršanai.

[16] Pirmās instances tiesa norādīja, ka, tā kā pieteicēja darba grāmatiņā par laika periodu no 1986. gada 7. jūlija līdz 1987. gada 10. janvārim un no 1990. gada 18. septembra līdz 1991. gada 15. augustam nav norādīti kuģu veidi, uz kuriem strādāja pieteicējs, minētos darba periodus nav pamata ieskaitīt speciālajā stāžā. Minētais secinājums ir pareizs.

LPSR Darba likumu kodeksa, kas bija spēkā no 1972. gada 1. oktobra līdz 2002. gada 1. jūnijam, 40. panta trešā daļa noteica, ka darba grāmatiņā ieraksta ziņas par darbinieku, par darbu, ko viņš izpilda. Darba grāmatiņu un kolhoznieka darba grāmatiņu aizpildīšanas nosacījumus līdz 1992. gada 1. augustam papildus reglamentēja 1973. gada 11. oktobra lēmums Nr.508 „Par strādnieku un kalpotāju darba grāmatiņām" un 1975. gada 19. maija lēmums Nr.260 „Par kolhoznieku darba grāmatiņām".

Atbilstoši ierakstiem kolhoznieka darba grāmatiņā pieteicējs kopš 1982. gada septembra bija zvejnieku kolhoza /Nosaukums AC/ biedrs un no 1988. gada 3. maija viņš pieņemts darbā par 3. kapteiņa palīgu (*lietas 21. un 23. lapa*), savukārt attiecībā uz periodu no 1988. gada līdz 1988. gadam, nenorādot datumu un mēnesi, veikts ieraksts, ka pieteicējs mācījās /Nosaukums AD/. Secināms, ka minētais dokuments nesatur ziņas par darbu (amatu) strīdus periodā no 1986. gada 7. jūlija līdz 1987. gada 10. janvārim.

Saskaņā ar Personāla dokumentu valsts arhīva 2017. gada 8. novembra izziņu Nr.PDVA-3.7/15066 (*lietas 12. lapa*) pieteicējs strīdus periodā zvejnieku kolhozā /Nosaukums AC/ bija pieņemts darbā ražošanas praksē par matrozi peldošā sastāvā, viņam minētajā periodā aprēķināta darba alga par pilnu dienu. Arhīvs sniedza arī ziņas par zvejnieku kolhoza /Nosaukums AC/ dokumentiem, kas nav nodoti arhīva glabāšanā.

Apgabaltiesa konstatē, ka lietas izskatīšanas laikā iestādē un tiesā nav iegūtas ziņas par to, pieteicējs, strādājot strīdus periodā zvejnieku kolhozā /Nosaukums AC/ ir uzskatāms par jūrnieku jūras, upju un zivju rūpniecības flotē, kā to noteic Nolikuma par izdienas pensijām 2.3.1. apakšpunkts.

Minētais secinājums attiecināms arī uz pieteicēja darba periodu no 1990. gada 18. septembra līdz 1991. gada 15. augustam, kad viņš, ņemot vērā Personāla dokumentu valsts arhīva 2017. gada 8. novembra izziņā Nr.PDVA-3.7/15066 norādīto, strādāja SIA /Nosaukums AE/ par kapteiņa 3. palīgu un viņam tika aprēķināta darba alga. Pieteicēja kolhoznieka darba grāmatiņā iekļautas ziņas, ka viņš periodā no 1990. gada 17. septembra līdz 1991. gada 22. augustam ir strādājis kopuzņēmumā /Nosaukums AF/ pēc tam /Nosaukums AE/, taču pieteicēja darbs un nav amats nav norādīti.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 161. panta pirmo daļu administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi. Pieteicēja paskaidrojumi par to, uz kādiem kuģiem pieteicējs kuģojis, paši par sevi konkrētajā gadījumā nav pietiekami, lai atzītu, ka pieteicējs uz šādiem kuģiem patiešām strādājis.

[17] Atbilstoši ierakstam pieteicēja darba grāmatiņā (*lietas 27. lapa*) laika periodā no 1996. gada 29. aprīļa līdz 1998. gada 31. decembrim viņš strādāja loča (loča māceklis un kuģa locis) amatā AS /Nosaukums A/ Rīgas rajona kuģu satiksmes dienestā.

Apgabaltiesa piekrīt pieteicēja argumentam, ka, aplūkojot konkrētu darba periodu, vērtējamas tās tiesību normas, kas bija spēkā konkrētā darba (amata pienākumu) veikšanas laikā. Tomēr, pretēji pieteicēja apgalvojumam, Jūras kodeksa (zaudēja spēku no 2003. gada 1. augusta) 79. punkta trešā daļa (noteica, ka jūrnieks ir persona, kas pieņemta darbā uz kuģa vai veic kādu darbu uz kuģa, kā arī locis vai persona, kas pieņemta darbā uz to laiku, kamēr kuģis ir ostā) neapstiprina pieteicēja apgalvojumu, ka viņa amats /Nosaukums A/ ir uzskatāms par darbu Nolikuma par izdienas pensijām 2.3.1. apakšpunkta izpratnē. Nolikuma normas ir piemērojamas šauri. Kā to pamatoti secināja Administratīvā rajona tiesa, pieteicēja gadījumā nav konstatējams, ka viņš strādāja jūras, upju vai zivju rūpniecības flotē, līdz ar to minēto darba periodu nav pamata ieskaitīt pieteicēja speciālajā stāžā.

[18] Administratīvā rajona tiesa, kaut arī neveica visu apstākļu izvērtēšanu, pareizi secināja, ka pieteicējam nav tiesību uz izdienas pensiju.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 245. pantu, 304. panta pirmo daļu, 307. un 309. pantu, 329. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, piešķirot izdienas pensiju, izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente	Tiesnese	Tiesnese
S. Gintere	L. Konošonoka	L. Vīnkalna